Dosarul nr. 4 – 133/2026
(PIGD: 4-26105132-46-4-17082026)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

20 august 2026 or. Florești

Judecătoria Soroca, sediul Florești
Instanța de judecată, în componența:
Președintelui ședinței,
Judecător Rusu Rosița
Grefier Coțaga Diana

Cu participarea: Persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional – Solonari Victor

În lipsa Agentului constatator, ofiţer al Serviciului patrulare Soroca, Floreşti, Drochia al Secţiei patrulare „Nord" a Direcţiei patrulare „Nord" a Inspectoratului naţional de securitate publică al Inspectoratului General al Poliţiei, Nastas Mihail

a examinat în şedinţă de judecată publică, cauza contravențională intentată în privința lui

Solonari Victor, a.n.*****, cod numeric personal *****, domiciliat în *****de comiterea contravenției prevăzute de art.233 alin.(1) din Codul contravențional și demersul agentului constatator privind aplicarea sechestrului și confiscarea specială a mijlocului de transport,

A C O N S T A T A T :

Solonari Victor, la data de 13.08.2026, în jurul orelor 22:32, conducea mijlocul de transport de tip Automobil marca/model *****fiind stopat de Direcţiei de Patrulare Nord Soroca, Florești, Drochia al SP Nord a DP Nord a INSP, a fost supus testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic de constatare de tip Drager 6810, rezultatul testării fiind 0,30 mg/1.

Urmare a faptei contravenționale comise de Solonari Victor, la data de 13.08.2026, agentul constatator Nastas Mihail a fost întocmit procesul – verbal cu privire al contravenție seria/nr. MAI07 nr.632830, iar la data de 17 august 2026 cauza contravențională a fost remisă pentru examinare conform competenței în instanța de judecată.

Concomitent, agentul constatator a înaintat instanței demers prin care a solicitat instanței a aplica sechestru pe mijlocul de transport de model *****, cu numărul de înmatriculare (I) *****. A cofisca mijlocul de transport de model *****, cu numărul de înmatriculare (I) *****.

În motivarea demersului înaintat a indicat agentul constatator că, la data de 13.08.2026 ora 22:32 pe traseul R13 km. 32 or. Floreşti a fost stopat automobilului de model *****cu n/î. ***** condus de cet. Solonari Victor fiind bănuit în conducerea vehiculului mai sus nominalizat în stare de ebrietate alcoolică la volan, fapt ce a fost supus testării cu aparatul drager alcootest 6810 seria ARLB 0009, la care a dat un rezultat final prin expirarea vaporilor de aer, avînd o concentraţie de 0,30 mg/L, fapt ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie.

Urmare a cazului dat cet, Solonari Victor a fost suspectat de conducerea vehiculului sub influența alcoolului, în temeiul prevederilor Regulamentului privind modul de testare alcooscopică şi examinare medicală pentru stabilirea sării de ebrietate şi naturei ei, aprobat prin

Hotărîrea Guvernului nr. 296/2009 şi la cererea agentului constatator Nastas Mihail, la ora 23:30 min, cet. Solonari Victor în calitate sa de conducător de vehicul a fost supusă testării alcooscopice cu analizorul concentraţiei de etanol în aerul expirat de tip Drager Alcotest 6810.

Drept urmare, potrivit rezultatelor testării alcooscopice a cet. Solonari Victor s-a stabilit concentraţia vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,30 mg/l , care conform prevederilor pet, 4 lit, a) din Regulamentul privind modul de testare alcoscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad minim.

Tot odată, în cadrul procesului contravenţional s-a constatat că vehiculul de model „ *****, cu numărul de înmatriculare (1) *****, aparţine cu drept de propietate cet. Solonari Victor, fapt confirmat prin copia certificatului de înmatriculare a automobilului „ *****, eu numărul de înmatriculare (1) *****.

Subsidiar, se relevă că cet. Solonari Victor, a exploatat vehiculul mai sus menţionat manifestînd o lipsă de diligenţă faţă de obligaţiile sale.

Aflarea în continuare în posesia cet. Solonari Victor, a vehiculul de model „ *****, cu numărul de înmatriculare (1) ***** reprezintă un risc major pentru ceilalţi participanţi la trafic din motiv că acesta ar putea să comită cu acest bun şi alte contravenţii cu urmări nult mai grave.

Totodată, avînd în vedere că cuantumul maxim al amenzii care ar poate fi aplicat în calitate de sancţiune contravenţională principală în privinţa cet. Solonari Victor, reprezintă echivalentul a 50 000(cincizeci mii) lei, în cadrul procesului contravenţional urmează a fi adoptate toate măsurile de rigoare pentru a garanta executarea sancțiunii amenzii.

Respectiv, în vederea prevenirii săvîrşirii de noi fapte contravenţionale în domeniul circulaţiei rutiere de către cet. Solonari Victor ceea ce ar reprezenta un pericol iminent la adresa altor participanți la trafic, în scopul înlăturării acestui pericol care poate atenta la orice moment la securitatea circulaţiei rutiere pe drumurile publice precum şi pentru asigurarea executării sancţiunii amenzii contravenţionale se impune necesitatea aplicării sechestrului asupra vehiculul de model,, *****, cu numărul de înmatriculare (1) ***** şi confiscarea acestuia.

*****

În ședința de judecată persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional Solonari Victor, a declarat că vina o recunoaște, solicitînd instanței de judecată aplicarea unei pedepse minimale.

Audiind participanții la proces, verificând procesul-verbal de constatare a contravenției şi coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravenţional, instanţa de judecată reţine următoarele.

În conformitate cu prevederile art. 5 Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

În concordanţă cu art. 7 al Codului contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 374, alin. (2) din acelaşi cod, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei.

În conformitate cu art. 440, alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de

administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Potrivit art. 442, alin. (1) din acelaşi act normativ, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În baza art. 443, alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul lui de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387; g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei; h) informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii.

Conform art. 445, alin. (1) Cod contravenţional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Potrivit art. 458, alin. (1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/ sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale.

Conform art. 462, alin. (4) Cod contravenţional, partea descriptivă [a hotărârii judecătoreşti] cuprinde: a) circumstanţele constatate în judecarea cauzei; b) probele pe care se întemeiază concluzia şi motivele de respingere a probelor; c) norma contravenţională pe care se întemeiază soluţionarea cauzei.

În sensul art. 462, alin. (5) din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluţii: a) încetarea procesului contravenţional; sau b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia

imputată şi, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

În conformitate cu legislaţia privind regimul juridic al contravenţiilor, instanţa are obligaţia să verifice procesul-verbal atât sub aspectul legalităţii, cât şi sub cel al temeiniciei întocmirii sale.

În legislaţia Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravenţiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în sfera cauzelor penale. Astfel, pentru materia contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, prin care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţie (cauza Ziliberberg vs. Moldova, 1 februarie 2005, § 33; cauza Fomin vs. Moldova, 11 octombrie 2011, § 18 etc.).

Întru asigurarea garanţiilor menţionate, analizând cu prioritate aspectele de legalitate şi de temeinicie ale actului procesual emis [Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 nr. 485940 din 16.05.2026], instanţa constată următoarele:

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal, instanţa de judecată constată că temeiurile de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă, pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii şi al dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Condiţiile de formă şi fond pentru procesul-verbal cu privire la contravenţie sunt prezentate în art. 443 din Codul contravenţional.

Legea prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 din Codul contravenţional.

Aşadar, temeiuri de declarare, ex-officio, a nulităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. *****, instanţa de judecată nu a identificat.

În cadrul examinării cauzei contravenţionale de referinţă, s-a pledat pentru faptul existenţei contravenţiei prevăzute la art. 233, alin. (1) Cod contravenţional, comise în următoarele circumstanţe: „ la data de 13 august 2026 ora 22:32 Solonari Victor conducea mijlocul de transport de tip Automobil marca/model *****ignorând prevederile RCR Punctul 14, prin ce a comis o contravenţie, prevăzută de art. 233(1) Cod contravenţional”.

Conform art. 425, alin. (1) şi (2) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. In calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În susţinerea caracterului verosimil al contravenţiei, drept probe pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu Codul contravenţional, au fost prezentate elementele de fapt care reies din următoarele mijloace de probă: raport privind primirea informației referitor la infracțiuni și incidente din data de 13 august 2026. La data de 13.08.2026 prin intermediul telefonului SG al DP ”Nord” al INSP, la ora 23 -05, a parvenit raportul angajatului. Nastas M. La data de 13.08.2026 la ora 22:32 or. Floreşti Tr R.13 km 32 a fost stopat m/t de model *****cu n/î *****, condus de cet. Solonari Victor, fiind bănuit, suspect în stare de ebrietate. Drager 0.30 mg/l, camera de corp nr. 142; proces-verbal cu privire la contravenţie MAI07 nr.632830 din 13.08.2026 întocmit de către Nastas Mihail, în baza art.233 alin.(1) cod contravențional, în privința lui Solonari Victor, la rubrica „Recunosc săvârșirea contravenției și accept sancțiunea stabilită fapt pentru ce semnez”, persistă semnătura cet. Solonari Victor; proces verbal de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat și verificat metrologic din data de 13.08.2026; tiketul alcooltestului „Drager” nr.6810 din 13 august 2026, ora 22:46, care a stabilit concentraţia de alcool în aerul expirat de către Solonari Victor – 0,30 mg/1; proces/verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică/narcotică, potrivit căreia la data de 13.08.2026 aproximativ ora 22:41 a fost stopat automobilului de model *****cu n/î *****, condus de cet. Solonari Victor. În urma discuției cu conducătorul din cavitatea bucală se simțea miros de alcool, fiind supus testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic de constatare de tip Drager 6810, rezultatul testării fiind 0,30 mg/1; certificat eliberat ofiţerului Serviciului patrulare Soroca, Floreşti, Drochia al Secţiei patrulare „Nord a Direcţiei patrulare „Nord a Inspectoratului naţional de securitate publică, inspector principal Mihail Năstas, ce atestă dreptul de utilizare a mijloacelor tehnice omologate şi verificate metrologic de tip; „Drager 6810”, „Drager 6820”. „Drager 7510” şi „Laser LTI 20/20 TruCAM”, „Laser LTI 20/20 TruCAM II”. Certificatul este valabil până la 10 octombrie 2026; buletin de verificare metrologică nr.2.6.49-1119C, mijloc de măsurare: analizator a concentrației de etanol în aer tip.Alcotest 6810, nr.ARFN-0009, Drager, Germania. Verificat conform NML R 126:2008 și în baza rezultatelor este admis pentru utilizare cu clasa de exactitate conform DN. Eliberat la data de 12 mai 2026 și valabil pînă la 12 mai 2027; refuzul cet. Solonari Victor pentru a fi supus examinării medicale de prelevarea probelor biologice a sîngelui din data de 13 august 2026; proces verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din data de 13 august 2026; proces verbal de ridicare a vehiculului la parcarea specială din data de 13 august 2026; procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 13 august 2026, prin care Solonari Victor a fost înlăturat de la conducerea automobilului de model *****cu n/î *****; proces verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din data de 13 august 2026; ordonanță de ridicare din data de 13 august 2026.

În acord cu prevederile art. 425, alin. (6) Cod contravenţional, nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute: a) prin violenţă, ameninţări sau prin alte mijloace de constrîngere; b) prin metode ce contravin prevederilor ştiinţifice; c) prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător.

La caz, nu s-a constatat inadmisibilitatea obţinerii probelor prin mijloacele sus- indicate în formele ce ar contra legii.

Potrivit pct. 14, lit. a) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub

influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

În baza art. 132 Cod penal, prin mijloace de transport se înţeleg toate tipurile de automobile, tractoare şi alte tipuri de maşini autopropulsate, tramvaiele şi troleibuzele, precum şi motocicletele şi alte mijloace de transport mecanice.

Potrivit art. 233, alin. (1) Cod contravenţional se incriminează fapta de conducere a autovehiculului de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,3 g/1 sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,15 mg/1, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Potrivit pct. 3 şi 4 al Hotărârii Guvernului cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei nr. 296 din 16.04.2009, se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentraţii maxime admisibile de alcool: a) în sânge - 0,3 g/1; b) în aerul expirat - 0,15 mg/1. Se atestă ca stare de ebrietate alcoolică: a) cu grad minim - în caz de stabilire a concentraţiei de alcool de la 0,3 g/1 până la 0,7 g/1 în sânge sau de la 0,15 mg/1 până la 0,35 mg/1 în aerul expirat; b) cu grad avansat - în caz de depăşire a concentraţiei de alcool de 0,7 g/1 în sânge sau de 0,35 mg/1 în aerul expirat.

Aşadar, în cazul de speţă, s-a invocat conjunctura în care Solonari Victor a condus anume un automobil, fiind în stare de ebrietate cu grad minim.

În lumina probatoriului cercetat, instanţa de judecată a constatat în afara oricărui dubiu rezonabil că este veridic caracterul contravenţiei de conducere a vehiculului de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de alcool ce depăşeşte gradul maxim admisibil stabilit de lege, iar fapta nu constituie infracţiune.

Potrivit art. 19 din Codul contravenţional, se consideră cauze care înlătură caracterul contravenţional al faptei: b) legitima apărare; c) starea de extremă necesitate; d) constrângerea fizică şi/ sau psihică; e) riscul întemeiat; f) cazul fortuit.

În speţă, nici părţile nu au specificat, nici instanţa de judecată nu a identificat circumstanţe în care ar exista cauze care înlătură caracterul contravenţional al faptei.

Fiind stabilit caracterul verosimil al contravenţiei imputate şi faptul că aceasta a avut loc în realitate, instanţa de judecată a purces la stabilirea vinovăţiei persoanei în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional.

În temeiul art. 442, alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Astfel, legiuitorul a instituit obligaţia încheierii procesului-verbal cu privire la contravenţie fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiţii: a constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului Contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de § 2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, (cauza Ziliberberg vs Moldova (§ 35, din 01 februarie 2005), Anghel vs Romăna (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk vs Germania (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurata în faţa instanţei de judecata revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

Conform art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform art. 8, alin. (1) din acelaşi cod, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

În situaţia în care procesul-verbal cu privire la contravenţie, legal întocmit, se bucură de prezumţia legalităţii, iar cumulul de probe colectate de către agentul constatator demonstrează fără echivoc comiterea acţiunilor ilicite prevăzute la art. 233, alin. (1) din Codul contravenţional de către Solonari Victor, instanţa nu are temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acţiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie.

În acest sens este de menţionat că, în jurisprudenţa CEDO s-a reţinut în mod constant că prezumţiile nu sunt, în principiu, contrare Convenţiei. In aşa mod, Curtea a constatat anterior că prezumţiile de fapt şi de drept se regăsesc în orice sistem de drept. în principiu, Convenţia nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depăşească un anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumţii, aceasta în limite rezonabile, ţinând cont de gravitatea faptelor şi păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franţei, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Prin prisma art. 42, alin. (1), lit. b) Cod contravenţional, instanţa de judecată a reţinut drept circumstanţă care ar atenua vinovăţia persoanei în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional - contribuţia la descoperirea contravenţiei.

La stabilirea conjuncturii de agravare a răspunderii contravenţionale, în temeiul art. 43 Cod contravenţional, instanţa de judecată nu a identificat existenţa nici a unei circumstanţe relevante.

Cu toate că art. 43, alin. (1), lit. f) Cod contravenţional prevede în calitate de circumstanţă agravantă săvârşirea contravenţiei în stare de ebrietate produsă de alcool sau de alte substanţe, iar la cazul din speţă s-a constatat cert că Solonari Victor a fost în stare de ebrietate, instanţa nu va lua în considerare această circumstanţă ca una de agravare a răspunderii contravenţionale.

Aşadar, instanţa de judecată este în drept, în funcţie de caracterul contravenţiei, să nu considere această circumstanţă ca agravantă.

Prin urmare, caracterul contravenţiei implică conjunctura în care starea de ebrietate a persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional constituie un factor determinant de existenţă a faptului contravenţional, ceea ce nu poate fi reţinut şi la agravarea răspunderii persoanei care se face vinovată de săvârşirea ei.

Conform sancţiunii art. 233, alin. (1) Cod contravenţional, fapta urmează a fi sancţionată cu amendă de la 700 la 1000 de unităţi convenţionale sau cu arest contravenţional de la 10 1a 15 zile, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 3 ani.

Conform Procesului-verbal contravenţional seria/nr. MAI07 nr.632830 din 13.08.2026, agentul constatator a propus aplicarea privării exercitării dreptului special de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 - 12luni.

Potrivit art. 41, alin. (1) şi (2) Cod contravenţional, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de

circumstanţele atenuante şi agravante. Faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile prezentului cod.

Totodată, instanţa de judecată reţine că, în cazul pedepselor alternative, individualizarea categoriei pedepsei se începe de la pedeapsa cea mai blândă, care întotdeauna este înscrisă prima în sancţiune conform ierarhiei pedepselor.

In cazul de faţă, instanţa de judecată consideră că sancţiunea prevăzută de norma materială contravenţională de la art. 233, alin. (1) din Codul contravenţional, sub formă de amendă, este una echitabilă şi corespunzătoare scopului pedepsei contravenţionale: prevenirea de săvârşirea altor contravenţii, corectarea şi reeducarea contravenientului.

Instanţa de judecată consideră oportun de aplicat în calitate de sancţiune contravenţională principală - amenda, iar mărimea acesteia va fi stabilit în mărime de 700 (şapte sute) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 35 000 (treizeci şi cinci mii) lei.

Totodată, pedeapsa complementară obligatorie sub formă de privare de dreptul de a conduce vehicule va fi aplicată pe un termen de 6 luni.

Se explică lui Solonari Victor că, potrivit art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, că contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Motive juridice justificative de a nu aplica pedeapsa complementară, care însă este obligatorie în acest caz, nu au fost identificate.

Astfel, pedeapsa cu amenda şi cea de privare de dreptul de a conduce vehicule, care urmează a fi stabilită lui Solonari Victor, este una echitabilă şi corespunde scopului educativ şi preventiv al pedepsei, fiind aplicată cu respectarea prevederilor articolelor 9 şi 32 Cod contravenţional, ţinându-se seama de criteriile de individualizare a pedepsei, precum şi de caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei comise.

Cu referire demersul agentului constatator Nastas Mihail privind aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model *****cu n/î ***** și confiscarea acestuia, instanța de judecată reține următoarele:

În motivarea demersului, agentul constatator Nastas Mihail a explicat că, la data de 13.08.2026, în jurul orelor 22:32, Solonari Victor conducea automobilului de model *****cu numărul de înmatriculare ***** în stare de ebrietate alcoolică, având concentraţia de 0, 30 mg/l în aerul expirat, încălcând astfel prevederile pct. 14, lit. a) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere”.

Totodată, în cadrul procesului contravenţional s-a constatat că vehiculul de model *****cu numărul de înmatriculare *****, aparţine cu drept de proprietate cet. Solonari Victor, fapt confirmat prin copia certificatului de înmatriculare a automobilului „*****, cu numărul de înmatriculare (1) *****.

Mai mul ca atît, Solonari Victor, a exploatat vehiculul menţionat manifestând o lipsă de diligenţă faţă de obligaţiile sale. Aflarea în continuare în proprietatea ultimului în special a vehiculului de model „ *****cu numărul de înmatriculare ***** reprezintă un risc major pentru ceilalţi participanţi la trafic din motiv că aceasta ar putea să comită cu acest bun şi alte contravenţii cu urmări mult mai grave.

Respectiv, în vederea prevenirii săvârşirii de noi fapte contravenţionale în domeniul circulaţiei rutiere de către cet. Solonari Victor, ceea ce ar reprezenta un pericol iminent la adresa altor participanţi la trafic, în scopul înlăturării acestui pericol care poate atenta în orice moment la securitatea circulaţiei rutiere pe drumurile publice precum şi pentru asigurarea executării sancţiunii amenzii contravenţionale se impune necesitatea aplicării sechestrului asupra mijlocul de transport de model *****cu numărul de înmatriculare ***** şi confiscarea acestuia.

Agentul constatator a prezentat prevederile articolelor 385, 395,400, 432,439^3, 439^4,439^7 din Codul contravenţional al Republicii Moldova nr. 218/2008.

În baza art. 395, alin. (1), pct. 1), lit. d) Cod contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de acest cod competenţei unor alte organe, precum şi cauzele contravenţionale în care agentul constatator sau procurorul propun aplicarea unei măsuri de siguranţă dintre cele care urmează: expulzarea; demolarea construcţiei neautorizate şi defrişarea arborilor şi arbuştilor; confiscarea specială. Astfel, atunci când există o cauză contravenţională în care agentul constatator a propus aplicarea măsurii de siguranţă privind confiscarea specială, instanţa de judecată este competentă de a o judeca.

Potrivit art.439^3 Cod contravenţional, punerea sub sechestru este o măsură procesuală de constrângere care poate fi aplicată de către judecătorul de instrucţie sau de către instanţa de judecată, la solicitarea agentului constatator, a organului abilitat cu dreptul de examinare şi/sau soluţionare a contravenţiei respective sau a procurorului, pentru a asigura eventuala confiscare specială, precum şi pentru a garanta executarea sancţiunii amenzii, conform art.203-210 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător. Punerea sub sechestru a bunurilor pentru a asigura eventuala confiscare specială şi pentru a garanta executarea sancţiunii amenzii poate fi aplicată asupra bunurilor persoanei în privinţa căreia s-a pornit proces contravenţional. Punerea sub sechestru, pentru a asigura eventuala confiscare specială, poate fi aplicată şi asupra bunurilor altor persoane care le-au acceptat, ştiind despre dobândirea ilegală a acestora. Dacă bunurile ce urmează a fi sechestrate pentru repararea prejudiciului cauzat sau pentru a garanta executarea pedepsei amenzii sânt folosite sau constituie parte a procesului tehnologic de producţie şi sechestrarea lor ar determina în mod inevitabil stoparea activităţii economice, se iau măsuri asigurătorii pentru sechestrarea contravalorii acestora.

Conform prevederilor art. 439^4 Cod contravenţional, în procesul contravenţional, în scopul înlăturării consecinţelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvîrşirii faptelor contravenţionale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sînt întrunite condiţiile de tragere la răspundere contravenţională, se poate aplica una sau mai multe din unnătoarele măsuri de siguranţă: a) expulzarea; b) demolarea construcţiilor neautorizate şi/sau defrişarea arborilor şi arbuştilor; c) confiscarea specială; d) suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor.

Potrivit art. 439^7 alin.(1) - (3) Cod contravenţional, confiscarea specială constă în trecerea forţată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sînt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvîrşirea unei contravenţii; b) rezultate din săvîrşirea contravenţiei, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvîrşirea unei contravenţii sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deţinute contrar regimului stabilit de legislaţie şi depistate pe parcursul desfăşurării procesului contravenţional; e) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din contravenţii sau din veniturile generate de aceste bunuri. (3) Confiscarea specială se aplică de către instanţa de judecată la demersul agentului constatator.

Potrivit art. 46 alin. (3) din Constituţie, averea dobîndită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobîndirii se prezumă. Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracţiuni ori contravenţii pot fi confiscate numai în condiţiile legii.

Astfel, în şedinţa de judecată s-a constatat cu certitudine faptul că, mijlocul de transport de model *****cu numărul de înmatriculare ***** a fost utilizat la săvârşirea contravenţiei.

La fel, art. 1 al Protocolului nr. 1 al CEDO prevede că: „orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condiţiile prevăzute de lege şi de principiile generale ale dreptului internaţional". Prin urmare, agentul constatator nu a prezentat instanţei de judecată probe care ar confirma că automobilul dat a fost dobîndit în mod ilicit.

De asemenea, urmează de relatat că, că mijlocul de transport de model *****cu numărul de înmatriculare *****, aparţine cu drept de proprietate cet. Solonari Victor.

Instanţa reţine că, deşi textul legal permite aplicarea sancţiunii complementare a confiscării mijlocului de transport folosit la săvârşirea contravenţiei, această măsură a confiscării în materie contravenţională ridică probleme referitoare la încălcarea art. 1 din Protocolul nr.1 adiţional la CEDO.

În acest sens, relevantă este şi jurisprudenţa CEDO, potrivit căreia simpla faptă de încălcare a legislaţiei nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit, dacă măsura de confiscare corespunde gravităţii situaţiei create (cauza Ismaylov vs Federaţia Rusă din 06.11.2008).

Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranţă şi de pedepsire a inculpatului pentru comiterea infracţiunii incriminate, la care instanţele trebuie să ţină seama că acesta să nu fie vădit disproporţională faţă de natura şi gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (cauza Bendenoun vs Franţa din 24.02.1994).

Aşadar, aplicarea măsurii de confiscare a mijlocul de transport de model *****cu numărul de înmatriculare ***** nu va atinge scopul unei pedepse legitime, în cazul respectiv creîndu-se un raport de disproporţionalitate între măsura care se solicită a fi aplicată de către agentul constatator pentru realizarea interesului general şi protecţia acordată individului.

Ţinînd cont de cele menţionate mai sus, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a respinge demersul agentului constatator Nastas Mihail privind aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport de model *****cu numărul de înmatriculare ***** şi confiscarea acestuia, ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu art. 431, alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, corpuri delicte se consideră obiectele, inclusiv banii, documentele, vehiculele, alte valori, faţă de care există temeiuri a presupune că au servit la săvârşirea contravenţiei, au păstrat asupra lor urmele faptei contravenţionale sau au constituit obiectul acestei fapte, sau pot servi ca mijloc de constatare a existenţei ori inexistenţei elementelor constitutive ale contravenţiei. La judecarea cauzei contravenţionale, instanţa hotărăşte asupra corpurilor delicte potrivit art. 4397 din prezentul cod şi prevederilor art. 162 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător în procesul contravenţional.

Potrivit art. 162, alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. în acest caz: obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

În baza pct. 53 din Hotărârea Guvernului nr. 181 din 23.03.2022 pentru aprobarea Regulamentului privind procedura de examinare pentru obţinerea dreptului de a conduce vehicule, emiterea şi valabilitatea permisului de conducere, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau de privare de dreptul de a conduce vehicule, precum şi ale persoanelor sancţionate contravenţional cu privare de dreptul de a conduce vehicule, însoţite de hotărârile judecătoreşti pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancţiunii contravenţionale Instituţiei Publice Agenţia Servicii Publice, pentru anulare în Sistemul informaţional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, în ordinea stabilită de către această autoritate. Un exemplar al hotărârii judecătoreşti pe caz se remite serviciului specializat al Ministerului Afacerilor Interne pentru evidenţa restricţiilor aplicate asupra dreptului de a conduce vehicule în Sistemul informaţional automatizat „Registrul informaţiei criminalistice şi criminologice”.

La rândul său, permisul de conducere seria MD nr. *****, valabil pentru categoria *****”, eliberat de Agenția Servicii Publice la data *****, pe numele lui Solonari Victor, cod numeric personal *****, ridicat prin Procesul-verbal şi Ordonanţa de ridicare din 13 august 2026, păstrat la materialele cauzei contravenţionale pendinte, urmează să fie remis în adresa I.P. „Agenţia Servicii Publice”.

În circumstanţe constatate, din considerentele expuse mai sus, instanţa de judecată îl găseşte vinovat pe Solonari Victor de comiterea faptei imputate, calificate conform elementelor contravenţiei prevăzute de art. 233, alin. (1) Cod contravenţional şi, în baza acestei legi, îl va sancţiona cu amendă în mărime de 700 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 35 000 (treizeci şi cinci mii) lei, şi cu privire de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 luni.

Demersul agentului constatator privind confiscarea specială a mijlocului de transport de model *****cu numărul de înmatriculare *****, se va respinge ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu prevederile articolelor 394-395, 439/7, 458, 460, 462 al Codului contravenţional al Republicii Moldova, instanţa de judecată

hotărăşte :

Se recunoaşte Solonari Victor vinovat în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 233 alin. (1) Cod contravenţional.

În baza art. 233 alin. (1) Cod contravenţional se aplică lui Solonari Victor sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 700 (şapte sute) unităţi convenţionale, ceea ce constituie echivalentul sumei de 35 000,00 (treizeci şi cinci de mii,00) lei, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 6 (șase) luni.

Se aduce la cunoştinţa lui Solonari Victor dreptul său să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Permisul de conducere seria MD nr. *****, valabil pentru categoria *****”, eliberat de Agenția Servicii Publice la data *****, pe numele lui Solonari Victor, cod numeric personal *****, ridicat prin Procesul-verbal şi Ordonanţa de ridicare din 13 august 2026, păstrat la materialele cauzei contravenţionale pendinte, urmează să fie remis în adresa I.P. „Agenţia Servicii Publice”.

Se respinge, ca fiind neîntemeiat, demersul agentului constatator Nastas Mihail privind confiscarea specială a mijlocului de transport de model *****cu numărul de înmatriculare *****.

Copia prezentei hotărâri, la devenirea definitivă, urmează a fi remisă în adresa I.P. „Agenţia Servicii Publice” şi Inspectoratului Naţional de Securitate Publică al I.G.P. al M.A.I., în vederea punerii în executare şi asigurării evidenţei pedepsei complementare de privare a dreptului de a conduce mijloace de transport, aplicate lui Solonari Victor.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile de la comunicare, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Floreşti.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Rusu Rosiţa